

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İKİ
BONUS
BÖLÜM

DÖRDÜNCÜ BASKI

TUVALDEKİ

KUSURSUZCA KUSURLU SERİSİ

yaralar

NEVA ALTAJ

BONUS BÖLÜM 1

IGOR'UN MUTFAĞI

PİROĞ'U FIRINA YERLEŞTİRİRKEN ARKAMDA BİR YERLERDEN KIRILAN CAMLARIN SESİ GELDİ. Tepsi ellerimden kayıp yere düştü. Ancak metalik tangırtı, kadınların bağırışları tarafından bastırıldı.

Olga, "Beni daha çok seviyor!" diye bağırırken kırılan başka bir şeyin sesi duyuldu.

Valentina'nın tiz sesi kaosun üstüne çıkarak, "Onunla ilk ben birlikteydim," diye patladı.

Dişlerimi sıktım ve mutfağın ortasında duran hizmetçilere bakmak için döndüm. Hiç şüphem yoktu ki Kostya hakkında konuşuyorlardı. Kostya'nın bu kadınların sadece biriyle değil, ikisiyle birden başa çıkabilmesine hayret ediyordum.

"Yeter!" diye kükredim ve avcumu tezgâha vurdum ama beni görmezden geldiler.

Ben onlara aval aval bakarken Olga, Valentina'nın suratını tırmalamayı planlıyormuş gibi elleri havada, ona doğru saldırdı. Bunun üzerine Valentina elinde tuttuğu paçavrayı savurup Olga'nın kafasına indirdi. Kargaşa!

Tam müdahale etsem mi, yoksa onları kendi hallerine mi bıraksam diye düşünürken göz ucuyla mutfak kapısının açıldığını ve Pakhan'ın karısının içeri süzüldüğünü gördüm. Hâlâ kavga eden ve çığlık atan hizmetçilere bir bakış attıktan sonra mutfağın diğer tarafındaki buzdolabına gitmek için duvarın kenarından gizlice ilerlemeye başladı.

Hayır. Bugün olmazdı. O sosu yapmak için iki saat harcamıştım.

“Nina Petrova!” diye bağırdım.

Ayağı havada kaldı. Başını bana doğru çevirdi, mutfağın öbür ucundan ona baktığımı fark edince gözleri büyüdü.

“Sakın buna cüret etme!” diye böğürdüm.

Nina bana masumca gözlerini kırıştırdı, buzdolabına doğru hızlıca bir bakış fırlattıktan sonra tekrar bana baktı. Arkamdan bir yerden tiz bir çığlık yükseldi. Sesin yüksekliğine bakılırsa Olga'ydı. Lanet olası bir ölüm perisi gibi çığlık atıyordu. Haklı olup olmadığımı görmek için arkamı dönmedim çünkü başımın belasına odaklanmış haldeydim.

Patronumun karısı, hamile kaldığından beri makarna soslarına karşı açıklanamaz bir saplantı geliştirmişti. Haftalardır ne zaman sos yapsam gelip çalışıyordu. Bana genişçe sırttıktan sonra buzdolabına doğru fırladı.

“*NIET!*” diye kükreyip aynı yöne fırladım, bu defa yemeğimi kurtarabileceğimi umuyordum.

Ben daha yakındım. Fakat o çok daha hızlıydı ve hedefine benden çok daha önce ulaştı. Mutfağın ortasına vardığımda o tencereyi elinde tutuyordu bile.

“*Spasibo*”, Igor.” Kahkaha atıp kapıdan dışarı fırladı.

Ayağımı yere vurdum ve başka domates kalıp kalmadığını

* (Rus.) Hayır –çn.

** (Rus.) Teşekkürler –çn.

görmek için kilere doğru yönelmek üzereydim ki kapının çarparak açıldığını duydum. Kostya elini kolunun üst kısmına bastırarak içeri girdi. Parmaklarının arasından kan sızıyordu.

“Varya nerede?” diye sorup lavaboya yaklaştı. “Bana dikiş atması lazım.”

Mutfağın diğer tarafında, Olga’nın Valentina’nın saçını çekmesiyle çıkan çığlık seviyelerini aşarak, “Her yere kan damlatıyorsun! Mutfağımdan defol git!” diye bağırdım.

Kostya beni tamamen duymazdan geldi ve gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. Tezgâhın üzerindeki plastik karıştırma kabını alıp kafasına fırlattım ama pislik herif eğildi ve kap, lavabonun üstündeki duvara çarptı.

“DIŞARI!” diye haykırıp ona doğru yöneldim, onu kendim dışarı atmak niyetindeydim ki kadınların çığlıkları beni olduğum yerde durdurdu.

Valentina ve Olga mutfakta koşturup kendilerini Kostya’nın yanına atarak ona cıvıladılar. Valentina gömleğini çıkarmasına yardım ederken Olga da kolundaki ufak kesiği inceledi. Kızların gözlerindeki dehşete düşmüş ifadelere bakınca o lanet sıyrıktan herifin iç organlarının dışarı fırlamasını beklerdiniz.

Kapı tekrar açıldı. Başımı kaldırdığımda Varya’nın elleri kalçalarında, bana doğru geldiğini gördüm.

“Bütün bunlar da ne?” diye çıkışıp mutfağın ortasındaki kırık camlara doğru başını salladı. “On dakikalığına dışarı çıkıyorum ve ortalığı böyle dağıtmayı başarıyorsun!”

“Ben değildim! Onlar—” Cümlenin ortasında durup havayı kokladım. Sanki bir şeyler yanıyormuş gibi kokuyordu.

Yavaşça arkamı dönüp pişmesi için ocağa bıraktığım borç çorbama baktım. Tencereden kırmızı köpük taşıyor ve ocağın tüm yüzeyini kaplıyordu. Karmaşa yere damlıyor, az önce düşürdüğüm *pirog* tepsisinin tam yanına dökülüyordu.

“*Chort voz'mi!*” Bir bulaşık bezi kapıp ocağa doğru yöneldim, tam o sırada küçük ve siyah bir şey yere atladı.

“Köpeği kim içeri aldı lan?” diye bağırdım.

Chihuahua kovaladığı topu yakaladı, sonra döndü ve ayaklarımın arasında durana kadar yürüdü.

Küçük iblise kaşlarımı çatıp Varya'ya döndüm. “Çıkarın şu iti mutfagımdan!”

“Kendin çıkar,” diye patladı. “Domuz ahırına çevirdiğin yeri temizlemem gerek.”

“Peki ya ben?” Kostya lavabonun yanında durduğu yerden seslendi. Valentina sağ yanına sokulmuş, çıplak göğsünü okşuyordu ve Olga da parmaklarını adamın saçlarının arasından geçiriyordu. Aman Tanrım.

Varya yan tarafıma dirseğini geçirip Kostya'ya doğru gitti. “Sana ne oldu oğlum?”

“Sergei'ye bıçaklarını etrafıma atarak bir taslak oluşturması için meydan okudum.” Sersem sııttı.

“İskaladı mı?” diye şok içinde sordum. Sergei asla ıskalamazdı.

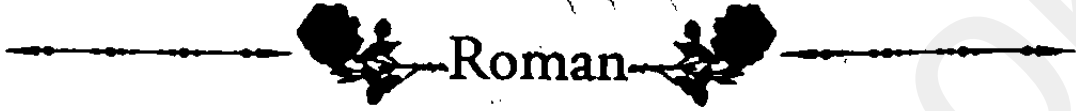
“Hapşırdım.” Kostya omzunu silkti.

Mudak. Gözlerimi devirip köpeği almak için eğildiğimde onu ayakkabıma işerken buldum.

Evet, mutfakta sıradan bir gündü.

BONUS BÖLÜM 2

BABA ROMAN

OLGA VE VALENTİNA SON YEMEK KÂSELERİNİ DE MASA-
NIN ORTASINA YERLEŞTİRİP ACELEYLE YEMEK ODASINI
TERK ETTİLER. Kol saatime baktıktan sonra diğer ya-
nımdaki sandalyeye göz attım ve karıma döndüm.

“Nerede o?” dedim dişlerimin arasından.

“Ah, muhtemelen arkadaşlarıyla birliktedir, *kotik*.” Nina
gülümsedi ve bana patates püresini uzattı. “Al, biraz dene.
Bianca’nın tarifi, bol tereyağlı.”

Karımı çok iyi tanıyordum ve numara yapma konusunda
ne kadar iyi olsa da her bir numarasının ardını görebiliyordum.
“Kızımız. Nerede?”

“Roman, lütfen. O on sekiz yaşında. O yaştaki kızların nasıl
olduğunu bilirsin, hep biraz asidirler. Sadece akşam yemeği.”

“Daha cümle bile kurmayı öğrenmeden isyan etmeye baş-
ladı zaten!” diye bağırdım. “Ona en azından akşam yemeğini
birlikte yemeyi istediğimi söyledim ve o da kabul etti.”

Nina sadece gülümsedi ve tabağıma büyük bir kaşık patates
püresi koydu. “Eminim yakında burada olur.”

“Belki erkek arkadaşıyla birliktedir,” diye araya girdi diğer kızım Yulia.

Başımı hızla kaldırdım. “Ne?”

“Erkek arkadaşı.” Yulia kıkırdadı. “Onları telefonda konuşurlarken duydum.”

Masanın kenarını kavradım ve ahşap yüzeyi sıktım. “Nina?”

“Efendim bebeğim?” diye cıvıldadı ve ağzına bir parça et attı.

“Vasya’nın... erkek arkadaşı mı var?”

“Tabii ki yok, *kotik*. Kızımız kırk yaşına kadar erkek arkadaş edinmeye izni olmadığını çok iyi biliyor.” Başını kaldırıp bana baktı. “Yoksa elli miydi?”

Öne doğru eğildim. “Kim o? Onu tanıyor muyum? Neden bana söylemedin?”

Nina iç geçirip gözlerini devirdi.

“Ona dokundu mu?” diye devam ettim. “Onları öpüşürken gördün mü?”

Yüzünü sıvazlayıp başını iki yana salladı. “Roman, Tanrı aşkına. On sekizinde.”

Tansiyonum fırladı. “Ah, o çocuğu boğacağım. Adını söyle bana. Hemen, Nina.”

“Sakinleşmen gerek Roman. Davranışların normal değil.” Elini yanağıma koydu. “Vasilisa artık küçük bir kız değil. O genç bir kadın ve bir erkek arkadaşının olması beklenen bir şey. Arkadaşlarının çoğu on altı yaşından beri randevulara çıkıyorlar. Sen çok katısin.”

“Ben mi çok katıyım?” Tek kaşımı kaldırdım. “Lütfen hatırlat bana, ilk kez evden kaçtığında kaç yaşındaydı?”

“On beş.” Nina yüzünü buruşturdu. “Ve sadece arkadaşının evine gitti. Aslında gerçekten kaçmadı.”

“Bütün Bratva iki gün boyunca kızımı aradı! Kendinden geçtin, *malysh*.”

“Ah, aşırı tepki verdim.” Beni kendine doğru çekip öptü. “Hadi şu yemeği çabucak bitirelim de yukarı çıkıp kendimize biraz zaman ayıralım.”

“Dikkatimi dağıtmaya çalışıyorsun,” dedim dudaklarına doğru ve parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim.

“Yoo. Asla yapmam.”

Ön kapının kapanma sesi ve ayakların gürültüsü duvarlardan yankılandı. Nina’nın saçlarını bırakıp yemek odasının kapısından görünen antreye doğru baktım. Merdivenlere doğru koşan kızımın siyah saçlarının bulanıklığı dikkatimi çekti.

“Vasilisa!” diye bağırdım.

Ayağı ilk merdivendeyken durdu ve bana sinirli bir bakış attı. Üzerindeki yırtık kot pantolona ve siyah bluza baktım. Nina’yı bu kadar çok andırması beni hâlâ etkiliyordu. Vasya annesinin sadece görüntüsünü almıştı. Karakteri benden geliyordu. Ne yazık ki bastonumu aldım ve ona doğru yöneldim.

Yanına vardığımda, “Erkek arkadaşın mı var?” dedim.

“Ne?” Gerildi. “Hayır!”

Eğilip onunla yüz yüze geldim. “Emin misin?”

“Erkek arkadaşım yok. Yemin ederim.”

“Peki, neredeydin?”

“Sergei amcayla birlikteydim.” Sırıttı.

“Aman Tanrım.” Şakaklarımı sıktım. “Sana yine bıçak fırlatmayı mı öğretiyordu?”

“Hayır.” Dudakları daha da genişledi.

Gözlerimi kısarak baktım. O gülümseme hoşuma gitmedi. “Bana yalan mı söylüyorsun, Vasilisa?”

“Baba! Söylemiyorum.” Parmak uçlarında yükseldi ve çene me bir öpücük kondurdu. “Üstümü değiştirmek için odama gidiyorum ve hemen aşağı iniyorum.”

Sesi samimi geliyordu. Ama merdivenden çıkışını izlerken

bana her şeyi anlatmadığına dair bir şeyler aklımın bir köşesine giriverdi. Kızımı çok iyi tanıyordum. Kardeşimi de tanıyordum.

“Sergei bugün sana başka bir şey mi öğretiyordu?” diye sordum.

Vasilisa merdivenin başında durdu. Omzunun üzerinden bana bakıp göz kırptı ve ortadan kayboldu.

Göz kırpmıştı. Bunu neden yapacaktı ki? Ah! Ah, yüce Tanrı aşkına. Bir an için gözlerimi kapattım, sonra telefonumu çıkartıp kardeşimi aradım.

Sergei telefonu açar açmaz ahizeye, “Canlı canlı derini yüzeceğim senin!” diye bağırdım.

“Ben ne yaptım şimdi?” diye sordu.

Tüm gücümle telefonu sıktım ve kükredim, “Küçük kızıma ateş etmeyi mi öğretiyordun, Sergei?”

Son

Sevgili okuyucu,

Okuduğın için çok teşekkür ederim! Umarım bir yorum bırakıp *Tuvaldeki Yaralar* ile ilgili düşüncelerini diğer okuyuculara iletmek istersin. Yorumlar, yazarların yeni okuyucular ve diğer okuyucuların da sevecekleri yeni kitaplar bulmalarına yardım ediyor!

SERİDE BİR SONRAKİ KİTAP

Mikhail & Bianca

İki taraf arasında bir evlilik.

İtalyan mafyasının en güzel kadını

ve

Bratva'nın en korkulan canavarı.